

[Lone Dybkjær]

ten, mens det ikke på samme måde har været nødvendigt for skibsfarten. Sådan kunne man i hvert fald godt opfatte det.

Men skal man prøve på at gå ind i at reducere ulykkerne – hvis det er den vinkel, man vil anlægge – så er der naturligvis ingen vej uden om en bedre uddannelse.

Så har der været en række ordførere, der har påpeget spørgsmålet om det internationale arbejde, og hvor godt det er, at alt det her foregår i internationalt regi. Og det er naturligvis så rigtigt, som det er sagt. Men jeg synes også, vi er nødt til at sige, at netop det, at det foregår i internationalt regi, og netop det, at man næsten altid, når man diskuterer internationale regler, stiller krav om konsensus, også betyder, at det går langsomt. Det gør det på miljøområdet, og det gør det på skibsområdet.

Jeg vil da godt citere den norske statsminister, Gro Harlem Brundtland, der på Riokonferencen sidste sommer sagde:

Jeg synes, vi er nødt til at spørge os selv, om udviklingen kommer til at gå for langsomt, hvis vi fastholder, at vi skal have konsensus om alting, og om vi derfor måske i højere grad skal til at gå over til flertalsbeslutninger, eventuelt kvalificerede flertalsbeslutninger, eventuelt blot 90 pct.s i stedet for 100 pct.s tilslutning og den type af ting.

Det tror jeg faktisk også er vigtigt, hvis vi skal sætte skub i udviklingen på skibsområdet.

Min appel skal være, at vi prøver på at kigge på hele skibstransporten lidt bredere end det, vi sædvanligvis gør her i Folketinget, hvor vi næsten altid bliver inspireret til debatterne af ulykker. Det kunne godt være, at vi skulle gribe det lidt mere konstruktivt, offensivt an og prøve at se, om vi, hvis vi gjorde det, måske kunne nå nogle skridt videre. Det kunne være, vi skulle diskutere, om det er rimeligt, at vi bliver ved med at stille krav om 100 pct.s tilslutning, når vi skal gennemføre internationale regler, eller om vi i virkeligheden i Danmark ikke er i en situation, hvor vi faktisk godt kunne stå os ved – hvis vi endelig skal anlægge den type vinkel – at sige, at 90 pct. må være nok, og at vi ikke kan lade de langsomste lande blokere for udviklingen på det her område.

Merethe Due Jensen (KRF):

Som ordfører for Kristeligt Folkeparti vil jeg gerne takke SF, fordi de har rejst denne debat.

Vi har i de seneste år og specielt inden for de seneste måneder været vidne til forureningskatastrofer på grund af store tankskibes forlis. Også den tragiske ulykke på »Scandinavian Star« i 1990, hvor mange omkom i flammer, rejste spørgsmål om en forbedring af sikkerheden om bord på skibene nationalt som internationalt.

Jeg vil gerne udtrykke tilfredshed med industriministerens besvarelse, fordi det heraf fremgik, at man både i FN- og EF-regi allerede er i fuld gang med at arbejde på at forbedre sikkerheden i de internationale farvande.

Internationale organisationer har det med at være lidt træge, når det drejer sig om at iværksætte forandringer. Imidlertid har vi den fordel lige nu, at vi har formandskabet i EF og derfor til en vis grad selv kan bestemme farten.

Jeg har forstået på industriministerens svar, at det for så vidt angår EF også er tilfældet. Men som ministeren i sit indlæg gjorde opmærksom på, foregår regelfastsættelsen i FN's søfartsorganisation, IMO, og her vil jeg gerne opfordre ministeren til netop på baggrund af de to seneste olieforureningskatastrofer at forsøge at intensivere arbejdet for at stramme reglerne om sikkerheden op og sikre en forbedring af kontrollen med skibe, både hvad angår passagerskibe og skibe, der anvendes til transport af olie, containere, stykgods osv.

Afslutningsvis vil jeg støtte ministeren i arbejdet for at anskaffe det nødvendige udstyr, der sikrer danske søofficerer en optimal praktisk og teoretisk uddannelse ved hjælp af simulatorer, der kan forbedre de søfarendes færdigheder. Det skylder vi passagererne og miljøet.

Industriministeren (Trøjborg):

Allerførst vil jeg gerne sige, at regeringen også kan tilslutte sig den foreslåede dagsorden. Der er jo ren konsensus på området, som fru Lone Dybkjær var inde på i en anden sammenhæng i øvrigt, men det mener jeg er et udtryk for den fælles vilje og den fælles anstrengelse, som dette parlament, Folketinget, gør sig for at forbedre sikkerheden til søs.

Jeg skal komme med et par enkelte kommentarer til de kvalificerede indlæg, der har været her i debatten.

Jeg vil meget gerne starte med hr. Tommy Dinesen, der bl.a. var inde på spørgsmålet om internationale databaser, og jeg kan i den for-